

موضوع به هیچ وجه مردود نیست

◆ فرشته حبیبی

تام نمایش: رلز عروسک
تام نویسنده: داود فتحعلی بیگی
تام کارگردان: ساسان مهرپویان

نمایشهای زنانه کند که در آنها ولی نقش مرد را بر میوش بهره جویند. این محدودیت، لاجرم در گذر زمان بدل به سنتی می شود که بنی از فرهنگ نمایش ملی، زائیده آن است. استفاده از طرف این نوع نمایشها در جایی خود در خدمت به موضوع، به هیچ وجه مردود نیست. ولی به نظر می رسد اجرایی یک مجلس تقلید زنانه، که شان زولش لاسا مجلسی زنانه است، در جایی به جز یک جور جستجوگره یا کارناوال نمایشهای سنتی ای از این دست، جز تکرار مکررات، ادعای تازه ای نمانده باشد.

آیا کسی که قرار است یک نمایشنامه کلاسیک را روی صحنه ببرد، باید به اجرای صرف آن نمایش بی هیچ دخل و تصرف و خلاقیتی تازه بسنده کند؟ کسی که یک متن نمایشی را که بارها اجرا شده انتخاب می کند چطور؟ آیا لازم نیست برای اجرای مجدد آن، انگیزه و هدف و توجیهی داشته باشد؟ این سوال را همواره وقتی که با اجراهایی مواجه می شوم که از لحاظ فرم

با همه این تفسیر، نمی توان ارزشهای نمایش «راز عروسک» را که یک مجلس تقلید زنانه است تعبیه گرفت. متن نمایشنامه، نوشته دارد فتحعلی بیگی است که بر اساس داستانی از «طوطی نامه» نوشته شده است. فتحعلی بیگی سابقه سالها کار در مقوله نمایشهای سنتی را دارد. او بخوبی از عنصر کلام (موزون و طرز آلود) در ستر این نوع نمایشها استفاده می کند. روایتی و یکدستی دیالوگها و شیرینی ناشی از طرز نشان و آهنگین بودن آنها، همگی دست به دست هم می دهند و با اجرایی ساسان مهرپویان در مقام کارگردان، نمایش فرحی گرد می آورند. مهرپویان با عنایت به تجربه عملی مشترک گذشته اش با فتحعلی بیگی، در شکل دهی چهار شخصیت اصلی نمایش نساموقی می شود. ■

